

11. Мальований М.І. Стан та проблеми розвитку системи недержавного пенсійного страхування в Україні. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.udau.edu.ua/library.php?pid=1535>.

12. Сахачький В. Роль та місце страхування життя у системі недержавного пенсійного забезпечення // forINSURER.com за матеріалами "Страхова справа". – 2005. – № 1(17). [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.forinsurer.com/public/06/01/24/2796>.

Демченко М.В. Современное состояние и проблемы развития негосударственного пенсионного обеспечения в Украине

Проанализированы результаты деятельности субъектов негосударственного пенсионного обеспечения (НПО) в Украине и осуществлена оценка их эффективности. Обоснована необходимость создания условий для развития всех участников системы НПО, включая негосударственные пенсионные фонды, страховые компании и банки, и законодательного закрепления их равноправия.

Ключевые слова: негосударственное пенсионное обеспечение, негосударственный пенсионный фонд, пенсионное страхование.

Demchenko M.V. Current state and problems of development of non-state pension maintenance in Ukraine

The results of activity of the subjects to non-state pension maintenance (NPM) in Ukraine are analyzed and the assessment of their efficiency is provided. The necessity of creating conditions for the development of all the participants of the NPM system, including non-state pension funds, insurance companies and banks, and legal formalizing of their equal rights is outlined.

Keywords: non-state pension maintenance, non-state pension fund, retirement insurance.

УДК 338.23:336.74

**Здобувач О.Ф. Дубовой; здобувач О.В. Кіндрат;
доц. Б.І. Кабаці, канд. екон. наук – Львівська КА**

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ГРОШОВО-КРЕДИТНОГО МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Проаналізовано вплив грошово-кредитного механізму на кількісні та якісні характеристики економічного зростання української економіки, на основі чого розроблено комплекс рекомендацій щодо підвищення ефективності його використання. Встановлено, що регулювання структури грошової маси країни потрібно здійснювати в напрямі зменшення частки грошового агрегату у грошовій масі країни, що дасть змогу зменшити негативний вплив збільшення грошової маси на товарний попит та дасть змогу державі, шляхом застосування монетарних інструментів, вплинути на динаміку інфляційних процесів у країні.

Ключові слова: економічне зростання, державне регулювання економічного зростання, грошово-кредитне регулювання економіки, обсяг та структура грошової маси, інвестиції, інфляція, банківські резерви, кредити, депозити.

Постановка проблеми. Забезпечення сталого економічного зростання є головною метою кожної країни. Досягти поставленої мети повинна держава шляхом застосування сукупності форм, що мають стимуляційний характер. Однією із найефективніших форм державного регулювання економічного зростання є грошово-кредитне регулювання.

Питання грошово-кредитного регулювання економічного зростання національної економіки досліджено у багатьох наукових працях. Цю пробле-

му вивчають В. Геєць [1], Б. Данилишин [2], М. Дмитренко [3], М. Крупка [4], І. Лютий [5], А. Шевцов [8] та ін. Проте, незважаючи на стійкий інтерес до цієї проблеми, безліч її аспектів залишається недостатньо дослідженими та потребує подальшого опрацювання.

Методика досліджень. Метою роботи є аналіз впливу грошово-кредитного механізму на основні параметри економічного зростання та розроблення на його основі рекомендацій щодо підвищення ефективності його використання.

Результати дослідження. Одним із головних об'єктів грошово-кредитного регулювання економіки є обсяг та структура грошової маси. За умови необхідності переходу від споживчого до інвестиційно-інноваційного характеру економічного зростання збільшення обсягу грошової маси розглядається як одне з ефективних джерел його формування. Проте, зростання обсягів грошової маси не завжди забезпечує прискорення відтворювальних процесів в економіці країни. Частково воно поглинається тіньовою економікою, спрямовується на погашення зовнішнього боргу, забезпечує стабілізацію ситуації на валютному ринку. Здебільшого кінцевою точкою спрямування грошей є товарний ринок країни, тобто стимуляційний ефект виникає і в перерахованих випадках.

Одним із можливих принципів покращення економічної ситуації в державі може слугувати зростання обсягів інвестиційних кредитів, тобто зростання частки грошової маси, що спрямовується на розширення товарної пропозиції. Це дасть змогу зменшити інфляційний вплив на реальний сектор економіки та забезпечити прискорення темпів економічного зростання.

Пожвавлення динаміки економічного зростання та перехід до інвестиційно-інноваційного його типу потребує оцінювання потенційних джерел формування необхідних фінансових ресурсів для здійснення інвестиційної діяльності. Основним внутрішнім інвестором в Україні є фізичні особи. Частка грошової маси країни, що формує кошти фізичних осіб, перебуває на рівні 68-70 %. Водночас, частка заощаджень як в грошовій масі країни, так і в обсязі коштів фізичних осіб зростає. У 2007 р. вони становили 41,5 % та 59,7 % відповідно (проти 29,8 % і 42,2 % у 2002 р.). Зростання доходів фізичних осіб та збільшення обсягу їхніх заощаджень забезпечує створення необхідних грошових ресурсів для поживлення інвестиційної активності населення країни.

Недостатній рівень внутрішнього інвестування з боку фізичних осіб пояснюється відсутністю державної стратегії розвитку ринку внутрішніх приватних інвестицій та існуванням низки чинників психологічного характеру:

- негативні очікування щодо економічної ситуації в країні, які пов'язані з прискоренням динаміки інфляційних процесів;
- відсутність розвиненого ринку цінних паперів;
- політика нестабільності та її вплив на економічну ситуацію в країні;
- несприятлива відсоткова політика банківської системи.

Дію цих чинників можна відобразити і шляхом порівняльного аналізу структури грошової маси України та США (табл. 1).

Табл. 1. Динаміка зміни готівкової маси у грошових ресурсах України та США, 1998-2007 рр.

Роки	Грошова маса M_3 , млрд грн	Готівка поза банками M_0 , млрд грн	Частка готівки в грошовій масі M_3 , %	
			Україна	США
1998	15,7	7,2	45,2	-
1999	22,0	9,5	43,2	-
2000	32,0	12,7	39,7	-
2001	45,5	19,4	42,6	7,2
2002	64,5	26,4	40,9	7,3
2003	95,0	33,1	35,1	7,5
2004	125,8	42,3	33,6	7,4
2005	194,1	60,2	31,02	7,2
2006	261,1	75,0	28,7	7,2
2007	396,2	111,1	28,0	7,0

Розрахунки автора на основі [7, 8].

У структурі грошової маси США частка грошей поза межами банківського сектору змінюється в межах 7,0-7,5 %, тоді як в Україні вона становить 28-31 %. Тобто, практично третина грошей зберігається за межами банківської системи країни і не бере участі в процесі створення грошей. Крім того, як стверджують експерти, на руках у населення перебуває приблизно 10-15 млрд дол. США [3, с. 17]. Такий значний обсяг готівкових грошей, спрямований на товарний ринок, спричиняє негативний вплив на динаміку інфляційних процесів та ситуацію щодо попиту і пропозиції на товарному ринку. З іншого боку, ця частка грошової маси фактично не підпадає під дію державних регулятивних заходів.

Отже, в Україні існують надзвичайно великі потенційні можливості для зростання частки внутрішніх інвестицій. Державі потрібно прикласти лише незначних зусиль для залучення їх в процес суспільного виробництва. Насамперед ці зусилля повинні бути спрямовані на стабілізацію ситуації в країні та покращення умов інвестиційної активності.

Головною метою державного регуляторного впливу повинно стати забезпечення трансформації наявних нагромаджень в інвестиції та створення сприятливих умов для зростання частки заощаджень. Основою для формування додаткових джерел довготермінового залучення фінансових ресурсів, на наш погляд, є розвинена банківська система.

Визначення приросту грошової маси, як одного з найважливіших стимуляційних механізмів державного регулювання економічного зростання не завжди відповідає дійсності. Зростання кількості грошей в економіці країни має носити не хаотичний та необмежений характер, а відповідати встановленим принципам та законам ефективної монетарної політики. Одним із найважливіших правил, що визначають обґрунтований розмір приросту грошової маси в момент часу t , є "Правило МакКаллама", згідно з яким кількісний приріст грошової маси повинен визначатися з врахуванням середнього приросту реального ВВП за 10 років (y^*), середнього приросту швидкості обертання грошей за 4 роки (v^*) та визначеного національним банком інфляційного орієнтиру (p^*) [6, с. 38]:

$$\Delta m_t = y^* - v^* + p^*, \quad (1)$$

де: Δm_t – номінальний темп приросту грошової маси в момент часу t ; y^* – середній приріст реального ВВП за 10 років; v^* – середній приріст швидкості обігу грошей за 4 роки; p^* – довготерміновий орієнтир інфляції.

Аналіз дотримання зазначеного правила дасть змогу дослідити прогнозованість грошово-кредитного механізму в Україні. Дотримання прогнозованого рівня приросту грошової маси дасть змогу уникнути впливу монетарних чинників на динаміку інфляційних процесів та зберегти її рівень у запрогнозованих межах. Вплив інфляції на динаміку економічного зростання може бути двояким. З одного боку, інфляція є "платою" за економічне зростання, а з іншого – стимулом для нього.

Одним із найважливіших чинників прискорення динаміки економічного зростання є збільшення обсягу та покращення структури інвестиційних видатків. Враховуючи те, що основним інвестором в Україні є фізичні особи, то прискорення інвестиційної діяльності напряму залежить від відсоткової політики комерційних банків та динаміки інфляційних процесів.

Якщо центральний банк застосовує гнучкий тип грошово-кредитного регулювання, стабілізація ним відсоткової політики відбувається на фоні зростання грошової маси в країні. Це позитивно впливає на інвестиційну активність, проте є одним з чинників прискорення динаміки інфляційних процесів.

Відсутність ефективних механізмів трансформації зростаючих доходів населення в інвестиційні видатки, відсутність довіри до банківського сектору – це ті чинники, що призводять до спрямування значного обсягу грошових ресурсів на товарний ринок країни, що, за умови відсутності необхідної товарної пропозиції, зумовлює прискорення інфляції попиту. Боротьба з інфляцією в цьому випадку, може бути визначена як боротьба з прогресом. Зростання попиту, за умови наявних незадіяних фінансових та людських ресурсів, через певний проміжок часу призведе до створення товарної пропозиції.

Одним із пріоритетних напрямів державної антиінфляційної політики повинно стати недопущення розвитку інфляційної спіралі. Тимчасова відсутність товарної пропозиції та підвищення рівня цін, призводить, з одного боку, до зростання рівня зайнятості населення, а з іншого – спричиняє у працівників "грошовий дефіцит", відчуття зменшення реальних власних доходів і стимулює з їх боку ділову активність. Збільшення рівня зайнятості та зростання частки інвестицій у розширення виробництва сприятливо впливає на ефективність функціонування товарного ринку країни, однак може бути чинником прискорення інфляційних процесів.

З метою визначення ролі інфляції в економічному зростанні виконаємо дослідження статистичних матеріалів за період з 1996 р. по 2007 р., зіставивши значення інфляції та темпу приросту реального ВВП (табл. 2).

Для визначення кореляції інфляції (значення дефлятора ВВП) з темпом зростання реального ВВП поточного періоду (рис.), зміщуємо криву, що характеризує значення темпу зростання реального ВВП, на один період вперед.

Табл. 2. Зміна дефлятора ВВП і темпу зростання реального ВВП у 1996-2007 рр.

Роки	Номінальний ВВП, млн грн	Дефлятор ВВП	Індекс зростання реального ВВП
1996	81519	1,66	0,90
1997	93365	1,18	0,97
1998	102593	1,12	0,98
1999	130442	1,27	0,99
2000	170070	1,23	1,06
2001	204190	1,09	1,09
2002	225810	1,05	1,05
2003	267344	1,08	1,10
2004	345113	1,12	1,12
2005	441452	1,10	1,03
2006	537667	1,12	1,07
2007	709445	1,17	1,07

Джерело: за даними Держкомстату України.

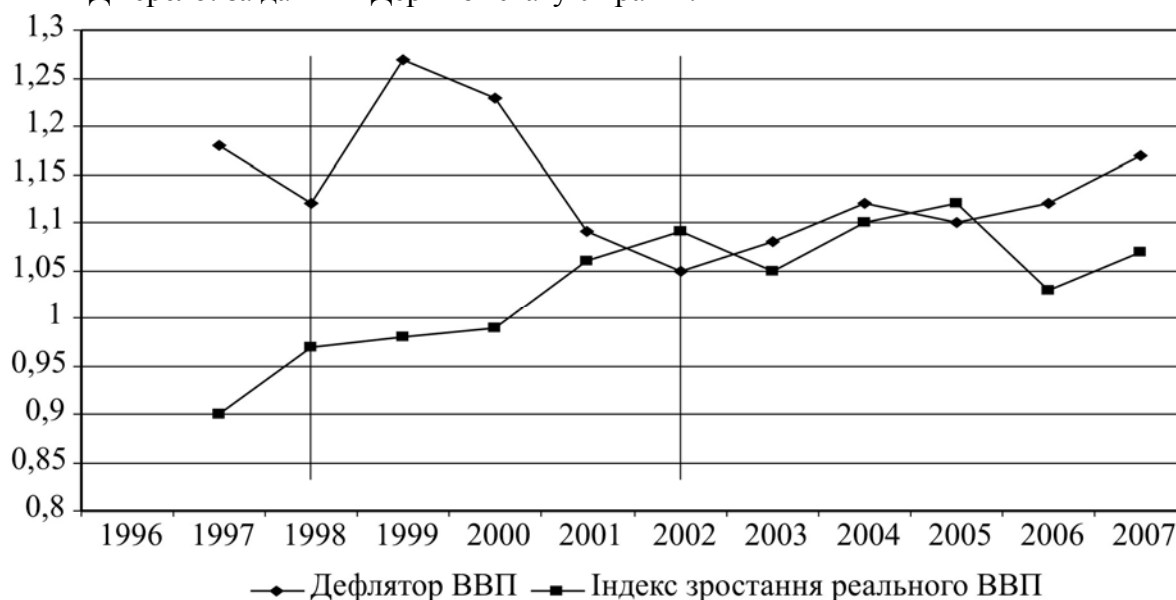

Рис. Кореляційна залежність між величиною дефлятора ВВП та темпами економічного зростання (1996-2007 рр.)

Чітко простежуються три періоди кореляції:

- *перший період* (1996-1998 рр.) – зменшення динаміки інфляційних процесів призводить до виявлення певних позитивних моментів щодо динаміки економічного розвитку;
- *другий період* (1999-2001 рр.) – прискорення інфляційних процесів у попередні періоди стимулює зростання обсягів інвестованого капіталу, що призводить до зростання реального ВВП;
- *третій період* (2002-2005 рр.) – збільшення інфляції призводить до виявлення негативних моментів щодо динаміки економічного розвитку.

З виконаного аналізу можна зробити висновок, що найбільший стимуляційний ефект грошово-кредитний механізм державного регулювання економічного зростання набуває в періоди виходу з економічної кризи (помірні темпи інфляції сприятливо впливають на інвестиційно-інноваційні видатки та є чинником економічного зростання). Надалі, коли економіка переходить до фази економічного пожвавлення, монетарні заходи повинні мати помірний характер.

Важливим питанням оцінювання ефективності впливу грошово-кредитного регулювання економічного зростання України є дослідження каналів формування грошової маси. Зазначимо, що грошова база формується з обов'язкових банківських резервів (R) та грошей поза банками (M_0). Отже, коригувати величину грошової маси в країні центральний банк може, змінюючи співвідношення між готівковими грошима (M_0) і банківськими депозитами (D) (іншими словами, шляхом впливу на коефіцієнт депонування грошей: $K_d = M_0/D$) та за умови коригування співвідношення між обсягами обов'язкових резервів банків та обсягами їх депозитів (коефіцієнт резервування: $K_r = R/D$). Таким чином, аналіз зміни коефіцієнтів депонування і резервування дасть змогу оцінити заходи Центрального банку країни щодо регулювання грошової маси та їхній вплив на темпи економічного зростання України.

Дослідження зміни зазначених показників у економіці країни за 1999-2007 рр. дають змогу зробити такі висновки:

Зменшення величини співвідношення обсягів готівки та строкових коштів і коштів до запитання відображає часткове покращення ситуації щодо довіри економічних суб'єктів до збереження заощаджень у банківській системі. Найвищий показник характерний для 1999 р. (0,79), тобто це фактично розподіл грошової маси у співвідношенні 3/4 та 1/4 між готівкою та депозитами відповідно. Надалі тенденція покращується, однак визначення коефіцієнта депонування на рівні 0,4 (2007 р.) відображає ситуацію, коли 28 % грошової маси країни перебуває поза межами банківської системи, що не забезпечує стабільного фінансування темпів економічного зростання.

Співвідношення між резервними коштами банків (R) та величиною їхніх депозитів (D) залишається впродовж останніх років фактично незмінним (0,11-0,17), тобто 11-17 % від сумарного розміру депозитів не беруть участі в мультиплікативному створенні грошей банківською системою.

Вплив перелічених вище чинників визначає і величину грошового мультиплікатора. У 2006 р. його величина становила 2,69, а в 2007 р. – 2,79. Незважаючи на певну тенденцію до зростання грошового мультиплікатора в 1999-2007 рр., рівень його все ще залишається доволі низьким. Отже, шляхом регулювання обсягів обов'язкових резервів та зменшення частки депозитів, що не беруть участі в розширенні кредитної активності банків, Національний банк має змогу забезпечити швидке розширення грошової маси країни впродовж короткотермінового періоду часу.

В Україні регулювання норми обов'язкових резервів ширше використовується не як інструмент грошово-кредитного регулювання економіки, а як антиінфляційний захід, чим пояснюється досить високий рівень цього показника в перші роки розвитку вітчизняної економіки (15-25 %) і, як наслідок, низький рівень грошового мультиплікатора. У період уповільнення темпів інфляційних процесів Центральний банк поступово зменшує норму резервування, що призводить до зростання грошового мультиплікатора в останні роки до 2,69-2,79. Однак, значення його величини в Україні все ще не відповідає тенденціям на грошовому ринку в розвинених ринкових економіках. Порівняльний аналіз монетарних показників України та США за 2004 р. і за три

квартали 2005 р. свідчить, що показники мультиплікатора грошової бази, особливо щодо грошових агрегатів M_2 та M_3 значно різняться [7; 9]. Так, у США значення мультиплікаторів грошової бази M_2/M_h та M_3/M_h становили 8,48 та 12,45 в 2004 р. (8,48 та 12,84 в 2005 р.) відповідно, а в Україні – 2,33 та 2,34 в 2004 р. (2,58 та 2,59 в 2005 р.). Таким чином, потенційні можливості для прискореного збільшення грошової маси в українській економіці є в 4-5 раз меншими, ніж у США.

Зниження норми обов'язкових резервів останніми роками позитивно вплинули на динаміку грошової маси. Проте часті зміни механізму обов'язкового резервування спроможні спричинити дестабілізаційний вплив на реальний сектор економіки країни. Саме тому, в розвинених у ринковому плані економіках надають перевагу більш гнучким грошово-кредитним інструментам державного регулювання економічного зростання, які опосередковано впливають на грошову масу та не призводять до її швидкого розширення або скорочення. Ще однією важливою вадою застосування аналізованого показника є вибірковість його впливу на різні компоненти грошової маси. Регулювання обсягу депозитів впливає на обсяг кредитних ресурсів, проте не здійснює впливу на обсяг готівкових грошей.

Виконаний аналіз тенденцій розвитку грошового ринку України доводить збільшення можливостей банківської системи впливати на темпи економічного розвитку. Значне зростання обсягу депозитів призвело до зростання кредитних можливостей банків, що спричинило зростання обсягів наданих кредитних ресурсів з 1999 по 2007 роки майже в 6 разів. У структурі наданих кредитів зростає частка кредитів для фізичних осіб, що характеризує зростання навантаження на товарний ринок країни та пожвавлює темпи інфляційних процесів в Україні.

Висновки. Результати здійсненого дослідження доводять, що заходи грошово-кредитного регулювання вітчизняної економіки істотно впливають на ситуацію в реальному секторі економіки країни. Зростання останніми роками рівня монетаризації відображає позитивні тенденції у визначенні пріоритетів державного регуляторного впливу. Водночас, визначити інструменти, які застосовує Центральний банк, як ефективні механізми державного регулювання економічного зростання неможливо.

Серед основних напрямів оптимізації впливу грошово-кредитних інструментів на темпи економічного зростання України доцільно виокремити такі: Основною метою застосування грошово-кредитних інструментів повинно стати стимулювання економічного зростання, а не стримування темпів інфляції в країні.

Номінальний темп приросту грошової маси потрібно визначати, виходячи з довготермінової тенденції зміни потенційного ВВП та довготермінового орієнтиру інфляції, а не мати характеру інструменту поточної регуляторної політики держави. Закріплення позитивних тенденцій останніх років щодо збільшення обсягів заощаджень фізичних осіб дасть змогу покращити роль фізичних осіб як внутрішніх інвесторів. Для цього важливим є розвиток ринку цінних паперів та зростання частки строкових депозитів у структурі заощаджень фізичних осіб.

Регулювання структури грошової маси країни потрібно здійснювати в напрямі зменшення частки грошового агрегату M_0 у грошовій масі країни, що дасть змогу зменшити негативний вплив збільшення грошової маси на товарний попит та дасть змогу державі, шляхом застосування монетарних інструментів, вплинути на динаміку інфляційних процесів у країні.

Дія грошово-кредитного механізму державного регулювання економічного зростання повинна бути спрямована на збільшення частки банківських депозитів.

Література

1. **Геєць В.** Про політику економічного зростання в Україні / В.Геєць // Банківська справа. – 1999. – № 2. – С. 3-8.
2. **Данилишин А.І.** Проблеми фінансової політики України й розвитку фінансово-монетарних важелів її реалізації / А.І. Данилишин // Фінанси України. – 2007. – № 9. – С. 51-66.
3. **Дмитренко М.** Ощадно-кредитна система у контексті формування в Україні власної інвестиційно-інноваційної політики / М. Дмитренко // Вісник НБУ. – 2006. – № 1. – С. 16-18.
4. **Крупка М.І.** Фінансово-кредитний механізм інноваційного розвитку економіки України / Михайло Іванович Крупка. – Л. : Вид-во ЛНУ ім. Ів. Франка, 2001. – 608 с.
5. **Лютій І.О.** Макроекономічні чинники грошово-кредитної політики України в сучасних умовах / І.О. Лютій, А.С. Криклій, І.Є. Януль // Економіка і держава. – 2006. – № 1. – С. 9-11.
6. **Моисеев С.Р.** Правила денежно-кредитной политики / С.Р. Моисеев // Финансы и кредит. – 2002. – № 16. – С. 37-46.
7. **Наявна** грошова маса в обігу України та її розміщення // Бюлетень Національного банку України. – 2008. – № 2. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.bank.gov.ua>.
8. **Шевцов А.І.** Економічне зростання в Україні та пошук ключової ланки майбутнього розвитку / А.І. Шевцов, Н. Щербакова // Актуальні проблеми економіки. – 2002. – № 3. – С. 37-46.
9. **Federal Reserves Statistical Release.** H3 (502); H6 (508). [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.federalreserve.gov>.

Дубовой О.Ф., Киндрат О.В., Кабацци Б.И. Пути повышения эффективности денежно-кредитного механизма государственной регуляции экономического роста экономики Украины

Проанализировано влияние денежно-кредитного механизма на количественные и качественные характеристики экономического роста украинской экономики, на основе чего разработан комплекс мероприятий для повышения эффективности его использования. Установлено, что регуляцию структуры денежной массы страны нужно осуществлять в направлении уменьшения части денежного агрегата в денежной массе страны, которая даст возможность уменьшить негативное влияние увеличения денежной массы на товарный спрос и даст возможность государству, путем применения монетарных инструментов, повлиять на динамику инфляционных процессов в стране.

Ключевые слова: экономический рост, государственная регуляция экономического роста, денежно-кредитная регуляция экономики, объем и структура денежной массы, инвестиции, инфляция, банковские резервы, кредиты, депозиты.

Dubovoy O.F., Kindrat O.V., Kabaczi B.I. Ways of increase of efficiency of money-and-credit mechanism of government control of the economy growing of economy of Ukraine

Influence of money-and-credit mechanism is analysed on the quantitative and high-quality parameters of the economy growing of the Ukrainian economy, what the complex of measures of increase of efficiency of his use is developed on the basis of. It is set that adjusting of structure of amount of money of country needs to be carried out in direction of diminishing of part of money aggregate in the amount of money of country which will

enable to decrease negative influence of increase of amount of money on commodity demand and will enable the state, by application of монетарних instruments, to influence on the dynamics of inflationary processes in a country.

Keywords: economy growing, government control of the economy growing, monetary accommodation of economy, volume and structure of amount of money, investment, inflation, banking reserves, credits, deposits.

УДК 657.3 (075)

Студ. Т.В. Картузова;

ст. викл. О.М. Яворська, канд. екон. наук – НЛТУ України, м. Львів

НЕОБХІДНІСТЬ ПЕРЕХОДУ УКРАЇНИ НА МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Розглянуто важливість використання і запровадження міжнародних стандартів фінансової звітності. Наведено основні переваги переходу України на міжнародні стандарти фінансової звітності. Встановлено, що переваги складання фінансової звітності за міжнародними стандартами є і вони незаперечні для більшості користувачів фінансової звітності. Міжнародні стандарти фінансової звітності можна розцінювати як інструмент глобалізації економіки і світових господарських зв'язків.

Ключові слова: облік, фінансова звітність, міжнародні стандарти, Національні стандарти.

Останнім часом дедалі більше уваги світова спільнота приділяє запровадженню Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ) до облікової практики окремих категорій суб'єктів господарювання. В Україні процес переходу на міжнародні стандарти супроводжується гострими дискусіями та різними підходами до вирішення цього питання. Проблема ведення обліку і звітності за МСФЗ стає дедалі актуальнішою для вітчизняних організацій.

З введенням МСФЗ на українському правовому полі України виникає безліч проблем та ситуацій технічного характеру, зокрема, суб'єкти господарювання, які повинні будуть складати звітність відповідно до вимог МСФЗ, мають вкласти значні кошти на впровадження нових стандартів і покриття відповідних витрат а також постає питання контролю правильності бухгалтерської звітності, складеної за МСФЗ, з боку державних органів і професійних об'єднань бухгалтерів та аудиторів.

МСФЗ – ефективний інструмент підвищення прозорості та зрозумілості інформації, яка розкриває діяльність суб'єктів господарювання, створює достовірну базу для визначення доходів і витрат, оцінювання активів і зобов'язань [1].

Необхідність розроблення міжнародних стандартів викликана процесом уніфікації наявних національних вимог і правил ведення обліку та складання звітності в різних країнах. Таким чином, МСФЗ є системою, яка не пов'язана напряму з економікою окремих країн та не має власних традицій. Те, що закладене в основу системи МСФЗ, є результатом домовленостей між представниками різних систем звітності (передусім, країн-членів Комітету МСФЗ). Це, своєю чергою, спричинило те, що міжнародні стандарти передбачають основний і альтернативний підходи до визнання та оцінювання активів, зобов'язань і капіталу в низці випадків, залишаючи можливість вибору